

Arrest

nr. 327 344 van 27 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat P. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Colombiaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 17 mei 2023, dient op 7 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 6 juni 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 20 september 2024.

1.3. Op 26 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 27 november 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Bogotá. In Colombia werkte u als odontoloog (tandarts). U heeft twee dochters die sinds 2016 in België verblijven. Zij verlieten Colombia samen met hun vader, omdat zij erachter kwamen dat zij nabij terroristen woonden. Zij verkregen een verblijfsvergunning via gezinshereniging die tot 2027 geldig is.

Uw ex-man was een priester en rector in de kerk van de zevendedagsadventisten en omwille van zijn beroep moest hij veel verschillende plekken bezoeken, waarbij u hem vergezelde. Jullie waren vanaf 1997 getuige van de strijd tussen de guerrilla's en de paramilitairen in deze gebieden en het vele geweld dat daarbij kwam kijken. In Lejanías, waar u ongeveer van 2001 tot 2003 woonde, werd uw voormalige echtgenoot ontvoerd door de guerrilla en werd er afpersingsgeld gevraagd. Hij kreeg ook dreigbrieven. Jullie verhuisden rond 2003 naar Bogotá en verlieten de kerk.

Toen u in Bateas Tibacuy woonde, kwamen er op een maandag in december 2022 drie mannen naar uw huis. De oudste van de mannen had een diepe wonde aan zijn vinger. Hij vroeg of u dokter Maribel was, waarop u zei dat u geen dokter maar tandarts bent. De man bleef echter aandringen om hem te helpen, waarop u zijn vinger zo goed als u kon gehecht heeft. Hierna vertrokken de mannen.

Drie dagen later, op donderdag, kwamen diezelfde mannen langs op de gezondheidspost in Las Cacerías waar u die dag aan het werk was. Deze keer waren zij gekleed in uniformen van de guerrilla. Zij eisten medisch materiaal van u dat u niet beschikbaar had, wat u hen ook vertelde. Zij gaven u dan drie dagen om het materiaal bij elkaar te verzamelen. U ging naar de gemeente en vertelde daar wat u overkomen was, waarop de burgemeester u geruststelde dat zij al op de hoogte waren van de situatie en dat zij het materiaal zouden voorzien.

Twee dagen later, op zaterdag, kwamen de drie mannen weer langs op uw finca. De oudste van de mannen noemde u een verklikker, schold u uit en vroeg u waarom u naar de gemeente was gegaan. Hij sloeg met de kolf van zijn geweer tegen uw buik. De mannen vertrokken en schoten één van uw honden dood. U pakte snel enkele spullen in en vertrok diezelfde dag nog naar uw tante in Bogotá, waar u bleef tot uw vertrek uit Colombia. U vreest de FARC en u vreest voor uw leven.

U vertrok uit Colombia op 16 mei 2023 en u kwam een dag later aan in België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 7 mei 2024.

Ter staving van uw verzoek internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw paspoort en identiteitskaart, uw geboorteakte, uw vervoersbewijs, een brief van de gemeente Tibacuy van 15 april 2023, de identiteitsbewijzen en geboorteaktes van uw dochters [L.E.] en [L.T.], de identiteitskaart van uw zus [K.], de identiteitskaart van uw oma [R.], medische documenten van uw oma [R.], uw diploma's odontologie, uw certificaten odontologie, uw tewerkstellingen als odontoloog, een notariële akte van 6 mei 2023, een inschrijvingsbewijs van een eigendom in Tibacuy van 8 juli 2023, een belastingformulier, een brief van Inversiones Alcabama S.A. van 13 maart 2023, een uittreksel van Fiduciaria Bogotá, een, documenten m.b.t uw procedures en statuut in België en uw vliegtickets.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U maakt niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart dat u niet naar Colombia kan terugkeren en u vreest vermoord te worden door leden van de guerrilla omdat u hen niet verder voorzien heeft van medische kennis en medische spullen. U bent er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Het is niet geloofwaardig dat u door leden van de guerrilla benaderd en bedreigd werd om hen van medische hulp en medische spullen te voorzien omwille van de volgende redenen:

- *Het is weinig aannemelijk dat de vermeende guerrillastrijders zich bij het bezoek aan de gezondheidspost in de regio van Tibacuy openlijk in uniformen van de guerrilla gekleed zouden hebben (NPO, p. 10,13, 14) .*

Uit de COI Focus Colombia Veiligheidssituatie van 20 november 2023 blijkt dat er in Tibacuy geen aanwezigheid is van de voornaamste gewapende groeperingen in Colombia, namelijk het EMC (een dissidente fractie van de FARC), de ELN en de Clan del Golfo (rechtse paramilitairen) (zie blauwe map voor kaarten betreffende de ligging van Tibacuy en kaarten van de aanwezigheid van het EMC, de ELN en de Clan del Golfo in Colombia). Het is dan ook weinig aannemelijk dat de vermeende guerrillastrijders bij het bezoek aan de gezondheidspost in een uniform van de guerrilla gekleed zouden zijn; zij zouden dit namelijk enkel doen in gebieden waar zij territoriale controle hebben, wat in Tibacuy niet het geval was.

- Tegenstrijdige verklaringen over reactie tijdens eerste bezoek vermeende guerrillastrijders. Wanneer u uitgebreide kans krijgt om over uw problemen te praten verklaart u dat u bij het eerste bezoek van de drie mannen, waarbij zij u verzochten de vinger van de oudste man te hechten, al bang was omwille van eerdere ervaringen met zulke mensen, verwijzend naar de guerrilla (NPO, p. 10, 14). Wanneer later gevraagd wordt naar wie u dacht dat de mannen waren toen zij de eerste keer bij uw finca langskwamen verklaart u echter dat u er niet echt iets abnormaals van dacht, dat u meende dat zij landbouwers uit het gehucht waren en dat u geen idee had dat het leden van de guerrilla waren (NPO, p. 12), een duidelijke tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaring.*
- Tegenstrijdige verklaringen over derde bezoek vermeende guerrillastrijders. Wanneer u uitgebreid de kans krijgt om uw problemen uit de doeken te doen verklaart u dat de vermeende guerrillastrijders u tijdens hun derde bezoek komen aanpakken omdat zij u als een klikspaan beschouwden na uw bezoek aan de burgemeester (NPO, p. 10). U zou hen dan hebben proberen uitleggen dat u enkel naar de gemeente ging om ervoor te zorgen dat het medisch materiaal beschikbaar zou zijn, waarop zij verder zouden hebben gedreigd dat u moest weten wie u voor u had en dat er met hen niet te spelen viel (NPO, p. 10). U bevestigt nog eens uitdrukkelijk dat zij tijdens dit bezoek niet zouden hebben gevraagd naar het medisch materiaal, maar enkel kwamen om u te vragen waarom u hen verklikt had bij de gemeente (NPO, p. 15). Later stelt u echter dat zij zeiden dat de producten moesten klaarliggen tegen volgende week en dat ze ook werkjes voor u hadden (NPO, p. 16, 17), een duidelijke tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen. Hierop gewezen antwoordt u eerst dat ze u niks zeiden over de producten toen ze u aan het beledigen waren om dat op te volgen met: 'ze hebben wel iets gezegd over de producten. Ik ben even aan het nadenken' (NPO, p. 17). U verklaart dat ze het initieel toen ze u een verklikster noemden niet hadden over deze medische producten maar dit later in het gesprek pas aan bod kwam, en dat u het daardoor niet had vermeld, wat echter uw uitdrukkelijke verklaring dat ze de zaterdag van het derde bezoek niets hadden gevraagd over die producten (NPO, p. 15) niet kan uitklaren.*
- Uiteenlopende verklaringen over reactie burgemeester. U verklaart initieel dat de burgemeester, nadat u de hele situatie na het tweede bezoek van de mannen in de gezondheidspost en de producten die zij vroegen aan hem had uitgelegd, zou hebben gezegd dat ze op de hoogte waren van de situatie in het dorp en de omliggende gebieden en gingen kijken naar die producten (NPO, p. 10). Wanneer uw gesprek met de burgemeester later meer in detail bevraagd wordt, vermeldt u slechts dat de burgemeester zei dat ze op de hoogte waren van de veiligheidsproblemen in het gebied, namelijk de afpersingen en de wegblokkades, en dat ze deze aan het oplossen waren (NPO, p. 15). Wanneer gevraagd of de burgemeester iets specifiek zei over hoe hij dacht de situatie op te lossen antwoordde u slechts dat hij zei dat u rustig moet blijven en dat zij het al aan het regelen waren, en vermeldt u niets meer over deze specifieke medische producten en dat de gemeente zou proberen om deze te voorzien (NPO, p. 14, 15).*
- Authenticiteit brief van gemeente twijfelachtig omwille van tegenstrijdigheden met verklaringen. In deze brief (document 4), die gebaseerd is op uw eigen verklaringen over wat u zou hebben meegemaakt (NPO, p. 18), staat dat u persoonlijke bedreigingen tegen uw fysieke integriteit ontving omdat u tandverzorging weigerde te verlenen, zaken die u tegenover het CGVS niet heeft vermeld. Nergens uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de vermeende guerrillaleden gebruik wensten te maken van uw tandheelkundige kennis: zij zouden volgens u gedacht hebben dat u een (algemene) dokter was en u gevraagd hebben een handwonde te verzorgen, u naderhand bedreigd hebben om medisch materiaal te voorzien en niet nader benoemde 'werkjes' te voltooien voor de guerrilla (NPO, p. 9, 10, 13, 17). Wanneer gevraagd of de guerrilla verduidelikten welke werkjes dit dan zouden zijn antwoordde u ontkennend en zei u dat u wel denkt dat dat met tanden te maken zou hebben maar dat u dat ook niet zeker weet (NPO, p. 17). Dit komt zo niet overeen met de brief van de gemeente waarin staat dat u specifiek bedreigd zou zijn geweest omdat u geen tandverzorging wilde verlenen. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud ook dat u dit document heeft aangevraagd toen u reeds in Brussel was en dat u dit document dezelfde dag van uw aanvraag ontvangen heeft (NPO, p. 18). Het document zelf vermeldt echter dat het op 15 april 2023 uitgereikt werd en aangezien u pas op 17 mei 2023 in België arriveerde is het niet mogelijk dat u het op 15 april 2023 vanuit Brussel heeft aangevraagd. Hiermee meermaals geconfronteerd herhaalt u slechts dat u het in België heeft aangevraagd en het op 15 april 2023 heeft ontvangen (NPO, p. 19, 20) wat deze tegenstrijdigheid niet kan uitklaren. De tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen en deze brief plaatst vraagtekens bij de authenticiteit van dit document.*

Uw laattijdig verzoek en uw verklaringen hierover geven geen blijk van een nood aan internationale bescherming:

- Lange gewacht voorleer u uw land van herkomst verliet. U verklaart dat de incidenten waardoor u Colombia besloot te verlaten plaatsgrepen in december 2022, maar u verliet Colombia pas in mei 2023. U boekte uw tickets al in december 2022, maar koos voor een vertrek in 2023 omwille van de prijs (NPO p. 6). Dat u nog bijna een half jaar in uw land van herkomst blijft om aan een voordeliger tarief te kunnen vliegen, getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde.*
- Laattijdig verzoek. U dient uw verzoek internationale bescherming in op 7 mei 2024, terwijl u al in België verblijft sinds 17 mei 2023. Dat u bijna een jaar na uw aankomst in België pas besluit om internationale bescherming aan te vragen en u in deze periode volledig naliet uw beweerde vrees kenbaar te maken, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees. In dergelijke context kan redelijkerwijs verwacht worden dat, indien u daadwerkelijk nood had aan internationale bescherming, u uw vrees zo snel mogelijk kenbaar zou gemaakt hebben bij de asielinstanties van België, quod non in casu.*
- Gebrek aan initiatief. U verklaart dat u geen weet had van de procedure internationale bescherming en uw verblijf in België daardoor door andere procedures probeerde te verlengen (NPO, p. 6). U bent zelf hoogopgeleid, terwijl uw dochters al sinds 2016 verblijven in België; er kan dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat jullie in staat zijn om jullie voldoende te informeren. U verklaart dat uw dochters niet wisten wat de mogelijkheden waren en zij u daardoor aangeraden hadden om u tot een sociaal assistente te richten, wat u vervolgens deed (NPO, p. 6, 7). U heeft uw voorgehouden problemen echter niet gemeld aan deze sociaal assistente, volgens u omdat u bang was en niet wist hoe u dat moest zeggen (NPO, p. 7). Dat u volledig verzaakt om de problemen waardoor u niet meer zou kunnen terugkeren naar Colombia kenbaar te maken aan deze sociaal assistente nadat u reeds een bevel om het Belgische grondgebied te verlaten heeft ontvangen (NPO, p. 6, 7) getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees.*
- U verklaart dat u bang was om een verzoek internationale bescherming in te dienen omdat u niet in een opvangcentrum wilde wonen met vreemdelingen die u niet kende (NPO, p. 7, 8). Het gebruik van de opvangcentra is nochtans niet verplicht, waarover u zich als hoogopgeleid persoon makkelijk kon informeren. Dat u, eens u op de hoogte zou zijn gebracht van de mogelijkheid om internationale bescherming te verkrijgen, nog twijfelde om een verzoek in te dienen omdat u niet gebruik wilt maken van de opvangcentra, is weinig serieus en ondermijnt verder de ernst van uw voorgehouden vrees.*

U heeft geen bescherming gezocht bij uw nationale overheid:

- Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, moet aangetoond worden dat geen aanspraak gemaakt kan worden op nationale bescherming. Van verzoekers om internationale bescherming mag dan ook worden verwacht dat eerst alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden om bescherming te verkrijgen in eigen land uitgeput worden, hetgeen u naliet te doen.*
- U verklaart dat het nooit in u is opgekomen om u te beroepen op de beschermingsmogelijkheden in Colombia (NPO, p. 17). Uw plan was om naar België te vertrekken en daar te kijken welke oplossingen er mogelijk zouden kunnen zijn, en u reserveerde uw vliegtickets naar België reeds in december 2022 (NPO, p. 11). Door onmiddellijk uw vertrek uit het land te plannen en geen enkele poging te doen om uw voorgehouden problemen in Colombia op te lossen is er geen sprake van uitputting van de nationale beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst.*
- Geen bescherming gezocht tijdens wachtperiode vertrek. U verklaart verder dat het in Colombia heel moeilijk is om hulp te krijgen van de overheid en dat de procedures maanden duren door een verzadiging van het systeem (NPO, p. 17, 18). Hoewel u maanden heeft moeten wachten eer u Colombia kon verlaten omwille van de prijzen van de vliegtickets, en u dus tijdens uw verblijf in Bogotá alle tijd had om u tot de overheid te richten in afwachting tot uw vertrek, heeft u geen enkele poging ondernomen om deze procedures in gang te zetten (NPO, p. 17, 18). U heeft zich naar eigen zeggen slechts eenmalig informeel tot de burgemeester van Tibacuy gericht op de dag dat de guerrillaleden u om medisch materiaal zouden hebben gevraagd, om er zo voor te zorgen dat de gemeente op de hoogte was van de situatie en u vervolgens van dit materiaal zou voorzien (NPO, p. 10, 14, 15). U heeft echter nooit een klacht van dit of de andere voorgehouden incidenten ingediend. U kan bezwaarlijk stellen dat de overheid u geen hulp biedt als u slechts een beperkte poging deed om deze hulp in te roepen. U brengt ook geen factoren aan het licht waardoor het voor u onmogelijk zou zijn om u tot de overheid te richten.*

U kan niet aannemelijk maken dat de door u voorgehouden problemen die u samen met uw ex-man kende nog actueel zijn:

- *Problemen stoppen na verhuis. U verklaart dat u in aanraking kwam met vele gruwelijkheden van de guerrilla inde periode dat uw ex-man priester en rector was in de school van de Zevendedagsadventisten en jullie voor zijn werk naar verschillende gebieden verhuisden (NPO, p. 4, 8, 9). Uw ex-man zou een prominent figuur geweest zijn en daardoor veel in contact gekomen zijn met de guerrilla (NPO, p. 9). Hij kreeg dreigbrieven en hij zou ook gekidnapt geweest zijn om afpersingsgeld te bekomen (NPO, p. 9, 11). Jullie besloten te vertrekken uit Lejanías en u vermeldt dat dat de laatste plaats was waar u en uw ex-man deze specifieke problemen kenden (NPO, p. 9, 11). U stelt dat u in de periode dat u in Lejanías woonde zwanger was van uw jongste dochter, die in 2001 geboren werd, en dat u in totaal drie jaar in Lejanías woonde (NPO, p. 3, 9), waardoor uw vertrek uit Lejanías ten laatste rond 2004 gesitueerd kan worden. U maakt geen melding van dergelijke problemen na deze datum. Problemen die u 20 jaar geleden in een ander departement zou hebben meegemaakt en geen gevolg meer hebben gekregen kunnen bezwaarlijk actueel genoemd worden.*
- *Niet meer lid van kerk. Jullie zijn niet meer lid van de kerk, en u bent ondertussen niet meer samen met uw ex-man (NPO, p. 7, 9). Het is dan ook niet aannemelijk dat u in de toekomst nog problemen zou kennen omwille van zijn (afgeronde) werkzaamheden als priester en rector.*
- *Ex-man woont niet meer in Colombia. Uw ex-man woont sinds 2016 niet meer in Colombia en verblijft momenteel in Spanje (NPO, p. 5, 6). Dit is een verdere indicatie dat de problemen die jullie gekend zouden hebben tijdens zijn priesterschap niet meer actueel zijn.*

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

- *Documenten hebben enkel een ondersteunende werking en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongelooftwaardige verklaringen herstellen.*
- *Uw paspoort en identiteitskaart (documenten 1), geboorteakte (document 2), belastingformulier (document 11), vervoersbewijs (document 3 en vliegtickets (document 15) verwijzen louter naar uw identiteit, uw bewijs van een vervoersmiddel en uw reisweg.*
- *De identiteitsdocumenten en geboorteaktes van uw dochters, zus en oma (documenten 5 en 6) tonen slechts aan dat u familieleden heeft en de medische documenten (document 7) van uw oma [M.d.P.R.] tonen slechts aan dat zij in behandeling is voor een tumor in het endometrium.*
- *Uw diploma's, beroepscertificaten en attesten van tewerkstelling (documenten 8) staven slechts dat u in Colombia afgestudeerd en werkzaam was als odontoloog, zaken die door het CGVS niet betwist worden.*
- *De notariële verkoopakte (document 9) en inschrijvingsbewijs van een eigendom in Tibacuy (document 10) staven uw aankoop van een eigendom in Bateas op 6 mei 2023. De brief van Inversiones Alcabama S.A. (document 12) en uittreksel van Fiduciaria Bogotá (document 13) verwijzen naar uw terugtrekking uit de aankoop van een appartement van het project Magnolias. Nergens uit deze documenten kunnen de redenen van uw aankoop van het eigendom in Bateas en uw terugtrekking uit de aankoop van een appartement van het project Magnolias afgeleid worden.*
- *De documenten betreffende uw statuut en de doorlopen procedures voor legalisering in België (documenten 14) verwijzen slechts naar uw situatie in België en hebben geen betrekking op uw voorgehouden problemen in Colombia.*
- *De brief van de gemeente Tibacuy (document 4) werd eerder toegelicht.*

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat u om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een

burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

*Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.*

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer

dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A, § 2, van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van het verbod van refoulement, van artikel 74/17, § 1, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, alinea 1, van de Vreemdelingenwet.

Zij betoogt dat zij als vrouw kwetsbaar is in de zin van artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet. Volgens haar erkent de commissaris-generaal dat zij reeds het slachtoffer geweest is van vervolging omdat zij motiveert dat de problemen die zij samen met haar man kende niet langer actueel zijn. Die eerdere vervolging zorgt er volgens haar voor dat er sprake is van een omkering van de bewijslast en zij beroept zich op het voordeel van de twijfel.

Zij vervolgt dat de stad Cundinamarca in het gelijknamige district gelegen is en dat er wel degelijk rekruteringen door de guerrilla voorkomen, zoals in haar geval de drie pogingen met toenemende bedreigingen met het oog op het verlenen van kleine medische hulp en leveren van medisch materiaal. Zij legt uit dat drie mannen in boerenkledij tijdens een eerste bezoek medische hulp zochten, wat zij vakkundig verleende ondanks haar mededeling dat zij geen dokter maar een tandarts was. Zij voegt toe dat ze toen niet zeker wist of de drie mannen boeren of guerrilla waren en meent dat dit een militaire tactiek is, die evenwel niet uitsluit dat ze toch uniformen dragen. Verder stelt zij dat het tweede bezoek aan de medische post in uniform gezien moet worden als een duidelijk en intimiderend signaal en als een bevestiging van macht. Verder benadrukt zij dat zij bij het afhalen van haar boodschappenlijst voor medisch materiaal geëist door de guerrilla wel degelijk het incident aan de burgemeester verteld heeft. Dat de bescherming uitbleef, vindt volgens haar ook steun in de EUAA, COI Report Colombia Country Focus. Het is juist rekening houdend met de algemene realiteit en het tweede bezoek dat zij geen verdere bescherming heeft ingeroepen. Volgens haar faalt de nationale bescherming systematisch door intimidatie van rechters en het openbaar ministerie.

Zij kaart aan dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium niet opmerkelijk verbeterd is.

Volgens haar kunnen haar tijdelijk verblijf in Bogota en haar laattijdige asielaanvraag haar niet worden tegengeworpen. Zij voegt toe dat de gewapende groeperingen door *track and trace* in staat zijn haar als ontheemd terug te vinden en dat zij bij aankomst in België meteen getracht heeft haar verblijf voor lagere duur te regulariseren.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende nieuwe stukken:

- EUAA, *COI Report. Colombia: Country Focus*, december 2024;
- CEDOCA, *COI Focus, Colombia, veiligheidssituatie*.

3.2. Op 28 april 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *Colombia Country Focus* van december 2022;
- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia* van augustus 2023;
- COI Focus *Colombia: veiligheidssituatie* van 10 april 2025.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest voor haar leven en vreest de guerrilla, de gewapende groeperingen die buiten de wet opereren zoals de FARC en de ELN (NPO, p. 8; AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.5).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

i) Het is niet geloofwaardig dat verzoekster door de leden van de guerrilla benaderd en bedreigd werd om hen van medische hulp en medische spullen te voorzien omdat (a) het weinig aannemelijk is dat de guerrilla leden in Tibacuy openlijk gekleed zouden zijn in uniformen nu uit landeninformatie blijkt dat er in Tibacuy

geen aanwezigheid is van de voornaamste gewapende groeperingen; (b) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over de reactie tijdens het eerste bezoek van de guerrillastrijders nu zij eerst stelt toen al bang te zijn geweest om vervolgens aan te geven dat zij toen niet iets abnormaals zag; (c) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het derde bezoek omdat zij eerst aangaf dat de leden enkel kwamen om haar te vragen waarom zij hen verklikt had met de gemeente om later te stellen dat ze haar zeiden dat de producten moesten klaarliggen tegen volgende week en dat ze ook werkjes hadden voor haar; (d) ze uiteenlopende verklaringen aflegt over de reactie van de burgemeester nu zij eerst stelt dat hij haar meedeelde dat ze op de hoogte waren van de situatie in het dorp en de omliggende gebieden en dat ze gingen kijken naar de producten om vervolgens te verklaren dat de burgemeester haar meedeelde dat ze op de hoogte zijn van de veiligheidssituatie en dat ze deze aan het oplossen waren; (e) er tegenstrijdigheden zijn tussen haar verklaringen en de brief nu volgens de brief verzoekster bedreigd werd omdat ze weigerde tandverzorging te verlenen, wat zij niet vermeld heeft ten aanzien van het CGVS en zij de brief zou hebben aangevraagd en bekomen tijdens haar verblijf in Brussel, terwijl zij zich op 15 april 2023 nog in Colombia bevond;

ii) Verzoeksters laattijdig verzoek en haar verklaringen hiervoor geven geen blijk van een nood aan internationale bescherming omdat (a) haar problemen zich voordeden in december 2022 en zij pas in mei 2023 Colombia verlaten heeft; (b) ze pas een jaar na haar aankomst in België een beschermingsverzoek heeft ingediend; (c) ze haar problemen niet kenbaar heeft gemaakt aan de sociale assistent, wie ze nochtans bevraagd had naar de mogelijkheden om in België te kunnen blijven; (d) ze verklaarde bang te zijn geweest om een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat ze niet in een opvangcentrum wilde blijven;

iii) Verzoekster heeft geen bescherming gezocht bij haar nationale overheid nu (a) ze verklaarde dat het nooit bij haar opgekomen is om een beroep te doen op de nationale beschermingsmogelijkheden in Colombia; (b) ze geen enkele poging ondernomen heeft om die procedures in gang te zetten en zich slechts één keer begeven heeft naar de burgemeester;

iv) Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de door haar voorgehouden problemen, die zij samen met haar ex-man gekend heeft, nog actueel zijn daar zij verklaart dat die problemen gestopt waren na de verhuis, ze geen melding maakte van problemen na die verhuis en die problemen zich 20 jaar geleden voordeden in een ander departement;

v) De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie inzake haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin te weigeren omdat (a) documenten enkel een ondersteunende werking hebben; (b) haar paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, belastingformulier, vervoersbewijs en vliegtickets louter verwijzen naar haar identiteit, haar bewijs van een vervoersmiddel en haar reisweg; (c) de identiteitsdocumenten en geboorteaktes van haar dochters, zus en oma slechts aantonen dat zij familieleden heeft; de medische documenten van haar oma slechts aantonen dat ze in behandeling is voor een tumor in het endometrium; haar diploma's, beroepscertificaten en attesten van tewerkstelling slechts staven dat zij in Colombia afgestudeerd is en werkzaam was als odontoloog, zaken die niet betwist worden; (d) de notariële verkoopakte en inschrijvingsbewijs van een eigendom in Tibacuy de aankoop van een eigendom in Bateas op 6 mei 2023 staven en de brief van Inversiones Alcabama S.A. en uittreksel van Fiduciaria Bogotá verwijzen naar haar terugtrekking uit de aankoop van een appartement van het project Magnolias, maar geen redenen vermelden van aankoop of van terugtrekking uit de aankoop van een appartement van het project Magnolias; (e) de documenten betreffende haar statuut en de doorlopen procedures voor legalisering in België slechts verwijzen naar haar situatie in België en geen betrekking hebben op haar voorgehouden problemen in Colombia; (f) de brief van de gemeente Tibacuy eerder werd toegelicht.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt heeft en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij Colombia verlaten heeft omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging door guerrillaleden.

4.3.3.1. Verzoeksters laattijdig verzoek doet reeds op ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas en alleszins aan de ernst van de gebeurtenissen die geleid zouden hebben tot haar vertrek uit haar herkomstland. Verzoekster heeft maar liefst één jaar gewacht om zich te wenden tot de autoriteiten met een verzoek om internationale bescherming en kan hiervoor geen dienstige verantwoording bieden.

Dat verzoekster dermate lang wachtte vormt wel degelijk een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend nodig achtte. Dit geldt des te meer nu zij klaarblijkelijk, toen de 90 dagen verstreken waren na haar binnenkomst, samen met haar dochters een sociaal assistent inschakelde om zich te informeren naar de manieren om haar verblijfssituatie in België te regulariseren, maar diezelfde assistente dan niet ingelicht heeft over haar precieze situatie in Colombia (NPO, p. 7). Bovendien zijn haar verklaringen hieromtrent niet consistent, waar zij enerzijds stelt dat ze vijf à zes maanden geleden, wat neerkomt op maart/april 2024, voor het eerst gehoord zou hebben over de asielprocedure, maar anderzijds aangeeft dat zij al veel gehoord had over opvangcentra, maar bang was ernaar toe te gaan (NPO, p. 8). Dat zij bang was om naar een

opvangcentrum te moeten en dat zij nog niet gehoord zou hebben van een asielprocedure kunnen niet beschouwd worden als een dienstige verantwoording waarom zij dermate lang gewacht heeft om een beschermingsverzoek in te dienen. Immers, van een persoon die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst en internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoeksters betoog kan niet als een afdoende verschuiving worden aanvaard en kan niet verantwoord worden waarom zij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die haar noopte haar land van herkomst te verlaten, dan wel die haar verhindert ernaar terug te keren. Bovendien gaf verzoekster aan dat zij eerst wilde kijken hoe ze de situatie in Colombia wilde oplossen (NPO, p. 6), wat evenmin te rijmen valt met een dringende nood aan internationale bescherming, nu zij allerm minst aantoonde waarom haar situatie na één jaar verblijf in België dan niet meer op te lossen zou zijn en haar er plots wel toe zou nopen bescherming te vragen van de Belgische autoriteiten. Verder betwist verzoekster niet dat zij, hoewel haar problemen zouden zijn begonnen in december 2022 en de bezoeken van de vermeende guerrillastrijders zich afspeelden in dezelfde week, pas vijf maanden later Colombia verlaten heeft. Dat de tickets in januari 2024 te duur waren, maar ze toen al wel een reservatie had, om dan uiteindelijk te kunnen boeken voor in mei, betreft niet meer dan een blote bewering, die verder ook niet onderbouwd wordt. Door er in haar verzoekschrift op te wijzen dat haar laattijdig beschermingsverzoek haar niet kan worden verweten nu zij bij aankomst in België meteen getracht heeft haar verblijf voor langere duur te regulariseren, slaagt zij er niet in om de motieven hieromtrent in de bestreden beslissingen te weerleggen waardoor zij onverminderd overeind blijven.

4.3.3.2. Verzoeksters verklaringen aangaande de incidenten die zij zou hebben meegemaakt zijn verder niet alleen behept met inconsistenties, maar bovendien strijden zij met de inhoud van haar documenten.

De brief van de gemeente Tibacuy is gedateerd op 15 april 2023 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4). Er wordt in gesteld dat verzoekster het slachtoffer werd van een gewapend conflict in Colombia aangezien zij door haar beroep meermaals bezoek kreeg van personen die zich identificeerden als leden van criminele groeperingen en dat ze bedreigingen tegen haar fysieke integriteit gekregen heeft omdat ze geen tandverzorging wilde verlenen. Verder wordt er in diezelfde brief in het algemeen gewaarschuwd voor de terugkeer van guerrillabewegingen in de regio. Op 15 april 2023 bevond verzoekster zich nog in Colombia (AD CGVS, Verklaring DVZ 04.06.2024, punt 33). Verzoekster verklaart echter dat zij voormeld document heeft aangevraagd toen zij zich in Brussel bevond, dat zij toen een mail gestuurd of gebeld had naar de gemeente waar de feiten zich hebben afgespeeld en dat zij haar dan die brief hebben opgestuurd (NPO, p. 18). Verder heeft zij doorheen de asielprocedure in België nooit aangegeven dat zij geweigerd had om tandverzorging toe te dienen. Daar de inhoud van het stuk ter onderbouwing van haar relaas niet strookt met haar verklaringen, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien is het weinig ernstig om enerzijds voor te houden dat ze zich niet gewend heeft tot de Colombiaanse autoriteiten teneinde nationale bescherming te bekomen omdat ze daarvoor bewijzen diende te hebben (NPO, p. 17), maar anderzijds dan wel op één dag in staat is geweest om op simpel verzoek voormelde brief van 15 april 2023 te bekomen (NPO, p. 18). Rekening houdend met voorgaande is haar betoog, dat het te wijten is aan de algemene realiteit en het tweede bezoek van de guerrillaleden dat zij geen verdere bescherming heeft ingeroepen, allerm minst ernstig. Door louter aan te stippen dat de nationale bescherming systematisch faalt door intimidatie van rechters en het openbaar ministerie en dat het uitblijven van die bescherming ook steun vindt in de EUAA, COI Report Colombia Country Focus beperkt zij zich tot een loutere blote bewering en kan verzoekster, het voorgaande in acht genomen, niet overtuigen dat zij werkelijk geprobeerd heeft nationale bescherming in Colombia te verkrijgen, maar dat deze ontoereikend geweest zou zijn en zij alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig en blijven onverminderd overeind.

Verder zijn haar verklaringen over de incidenten niet geloofwaardig. Zoals op goede gronden toegelicht in de bestreden beslissing, is verzoekster niet consistent over haar reactie tijdens het eerste bezoek van de guerrillastrijders, wat nochtans raakt aan de kern van haar asielrelaas. Eerst geeft zij aan dat zij toen al bang was omdat ze al ervaringen had gehad met zulke mensen (NPO, p. 10) om vervolgens te verklaren dat zij tijdens het eerste bezoek niets abnormaals zag en dacht dat het landbouwers waren van het gehucht (NPO, p. 12). Van verzoekster kan redelijkerwijs verwacht worden consistent te zijn over de manier waarop zij zich voelde op het moment dat haar problemen zouden zijn ontstaan en zij benaderd zou zijn geweest door guerrillaleden, *quod non*. Verder is zij evenmin éénduidig over het derde bezoek nu zij, hoewel zij gevraagd werd of de guerrillaleden tijdens hun derde bezoek nog naar de medische producten vroegen, antwoordt dat dit niet gebeurde en dat ze gewoon vroegen waarom ze was gaan klikken bij het stadhuis (NPO, p. 15). Verder stipt zij echter aan dat ze haar toen zeiden dat de producten moesten klaarliggen tegen de week nadien en dat ze ook werkjes hadden voor haar (NPO, p. 16). Van verzoekster kan redelijkerwijze verwacht worden weer te geven wat er gebeurde tijdens het derde bezoek, dat meteen ook het laatste was en de onmiddellijke aanleiding vormde voor haar beslissing Colombia te verlaten. Hierbij komen nog haar inconsistente verklaringen over de reactie van de burgemeester nu zij eerst stelt dat hij haar meedeelde dat ze moest kalmeren, dat ze op de hoogte waren van wat er gebeurde in het dorp en daarbuiten en dat ze

gingen kijken voor die producten (NPO, p. 10) om vervolgens te verklaren dat de burgemeester haar meedeelde dat ze op de hoogte zijn van de veiligheidssituatie en dat ze deze aan het oplossen waren (NPO, p. 14-15). Verzoekster is middels haar verzoekschrift niet in staat voormelde tegenstrijdigheden en inconsistenties, die betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, op te heffen. Door in het verzoekschrift te stellen dat er zich in de stad Cundinamarca, gelegen in het gelijknamige district wel degelijk rekruteringen door guerrillaleden voordoet, beperkt zij zich tot algemene beweringen en werpt zij geen ander licht op de *in concreto* beoordeling van haar verklaringen. Door verder enkele preciseringen aan te brengen en haar vluchtrelaas te herhalen, is zij evenmin in staat om de motieven aangaande de tegenstrijdigheden in haar verklaringen en inconsistenties met de inhoud van de neergelegde documenten, om te buigen.

4.3.3.3. Verzoeksters kritiek omtrent haar tijdelijk verblijf in Bogota heeft betrekking op een overtoollig motief, waardoor dit niet kan leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

4.3.3.4. Waar verzoekster nog stelt dat zij als vrouw kwetsbaar is in de zin van artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet, wordt vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat vrouw-zijn afkomstig uit Colombia voldoende is om in aanmerking te komen voor de internationale beschermingsstatus. Verzoekster maakt het tegendeel alleszins niet aannemelijk en gaat er aan voorbij dat zij haar vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken, wat zij naliet te doen.

4.3.3.5. Verzoekster houdt nog verkeerdelijk voor als zou de commissaris-generaal aangenomen hebben dat zij in het verleden slachtoffer geworden is van vervolging. Er wordt in de bestreden beslissing enkel gemotiveerd dat de problemen die haar ex-man 20 jaar geleden gekend heeft in een ander departement niet meer actueel zijn en dat zij haar vervolgginsvrees hier thans niet aan verbindt. Verzoekster meent ten onrechte dat er toepassing gemaakt diende te worden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en kan zich niet dienstig beroepen op het principe van de omkering van de bewijslast.

4.3.3.6. De motieven met betrekking tot verzoeksters overige documenten worden in hun geheel onbesproken gelaten en blijven, daar zij pertinent en draagkrachtig zijn, integraal overeind.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Colombia, is voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Het is niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Gelet op de verklaringen van de laatste verblijfplaats van verzoekster in Colombia, moet de veiligheidssituatie in het departement Cundinamarca en in de hoofdstad Bogota worden beoordeeld.

Het departement Cundinamarca en de grootstad Bogota blijken volgens de beschikbare landeninformatie niet te behoren tot die geografische gebieden waar er sprake zou zijn van een gewapend conflict. Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop de analyse zoals weergegeven in de bestreden beslissing, is gestoeld, met name in het departement Cundinamarca en in de grootstad Bogota niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken.

Verzoekster toont niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land (en regio) van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst in haar inventaris en in haar verzoekschrift naar dezelfde rapporten als de rapporten waarop de bestreden beslissing en aanvullende nota werden gebaseerd. Ze brengt geen informatie bij

waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Bij gebrek aan een gewapend conflict in het departement Cundinamarca en in de stad Bogota is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling erkend kan worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Een verwijzing naar artikel 3 van het EVRM is niet dienstig nu er geen verwijderingsmaatregel voorligt.

4.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO